

Den sidste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 103:

Forslag til lov om ændring af lov om Lønmodtagernes Dyrtingsfond, lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, pensionsbeskatningsloven og pensionsafkastbeskatningsloven. (Ændrede udbetalingsregler og etablering af flytteret).

Af beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen).

(Fremsat 3/12 2003).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Flemming Oppfeldt (V):

Dette lovforslag, som vi behandler i dag, vil give lønmodtagerne ret til at flytte de penge, de eventuelt har stående hos Lønmodtagernes Dyrtingsfond, til en kapitalpension i deres bank, til et andet forsikringssselskab, eller de kan indsætte pengene på Den Særlige Pensionsopsparing, hvor der jo også er flytteret.

Regeringen har givet 3,4 millioner lønmodtagere fri flytteret i SP, og dette forslag vil give 1,3 millioner lønmodtagere fri flytteret i Lønmodtagernes Dyrtingsfond. Måske skulle jeg lige nævne, at alle lønmodtagere i dag bidrager med 1 pct. af deres løn til SP. Disse penge skal sættes ind på en særskilt konto, og de penge får man udbetalt med renter, fra man fylder 65 år. Det var den ordning, som den gamle regering havde foregrebet sig på, således at lønmodtagerne ikke altid kunne være sikre på, at det, de indbetalte, fik de også udbetalt.

Men det har Venstre og regeringen heldigvis bragt i orden. Alle kan være trygge ved, at staten ikke griber ned i lønmodtagernes lommer, når det drejer sig om SP.

LD er nogle af de penge, som lønmodtagerne i 1977-78 blev tvunget til at indbetale på nogle særskilte konti, som kommer til udbetaling som et engangsbeløb, fra man fylder 60 år.

Venstre vil gerne understrege, at dette at give en flytteret, jo ikke er en flyttepligt. Der er ikke nogen, der tvinges til at træffe et valg, hvis man ikke ønsker det, eller hvis man bare er tryk og rolig over, sådan som tingene kører hos LD i dag.

Men med lovforslaget imødekommer vi en tendens og et stort ønske, som mange mennesker har i dag. De ønsker i højere grad at få ind-

flydelse på deres eget liv og deres egne anliggender. De vil ikke automatisk købe standardvaren, som det store samfund har skruet sammen, den store leverandør har skruet sammen. Sådan er mange menneskers indstilling i dag.

Vi kan ikke rationelt diskutere valgfrihed. Det er ikke engang sikkert, at valgfriheden altid fører til det rigtige valg. Men valgfriheden er en del af demokratiseringen af vort samfund.

Kl. 17.55

I dag kan jeg som almindelig lønmodtager ikke øve indflydelse på, hvad de træffer af beslutninger hos Lønmodtagernes Dyrtingsfond; jeg har ikke valgt de mennesker. Selv hvis jeg var medlem af en bestemt organisation, ville jeg jo ikke have en kinamands chance for at øve indflydelse på valget af disse bestyrelsesrepræsentanter, endside tilrettelæggelsen af LD's politik.

Det er jo forbløffende, fordi loven har indloget 1,3 millioner danske lønmodtagere til at være tvangsmedlemmer hos Lønmodtagernes Dyrtingsfond, men vi har bare ikke haft nogen som helst demokratisk indflydelse på foretagendet.

Flytteretten eller valgfriheden er Venstres svar på denne tilstand. Vi giver alle mulighed for at stemme med fødderne. Hvis man ikke kan lide lugten i bageriet, kan man forlade det, tage pengene med sig og frit vælge en bank, SP eller et forsikringssselskab, hvor man føler sig bedre tilpas.

Der er dem, der er skeptiske, som siger, at der ikke er så mange, der vil benytte sig af disse ordninger med flytteret, fordi beløbene jo ikke er særlig store. Men det er her, der er mulighed for at slå beløbet sammen med beløbet på SP-kontoen, og dermed vil summen blive så stor, at den bliver mere attraktiv for andre kapitalforvaltere.

Flytteret og valgfrihed kan i starten forekomme at være noget uoverskueligt noget, men jeg tror, at flytteretten kan skabe mere overskuelighed for den enkelte lønmodtager. I stedet for at have så mange konti spredt rundt omkring i en masse ordninger, en masse breve, en masse opgørelser, en masse information, så får lønmodtagerne mulighed for at samle det hele og placere det hos en enkelt forvalter, f.eks. i ens eget pengeinstitut.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Der er et par spørgsmål. Først hr. Ole Vagn Christensen, som skal blive på sin plads, og dér skal trykke på knappen »Ønsker ordet«.